

ONDERWERP : Werkkostenregeling

Voorgesteld besluit: eerst voornemen

Voorgenomen besluit:

1. De wettelijk verplichte werkkostenregeling voor het jaar 2015 als voorgenomen besluit van toepassing verklaren conform voorstel en definitief vaststellen na advies OR.
2. De raad een besluit laten nemen dat men instemt met het onder de werkkostenregeling laten vallen van de onkostenvergoedingen van raadsleden en wethouders.
3. Vaststellen dat de bestanddelen in de bijlage 2 onder 1A bij de werknemer (net als nu) belast blijven.
4. Vaststellen dat de kosten in de bijlage 2 onder 1B onder de forfaitaire niet te belasten ruimte worden gebracht.
5. Eindheffingsbestanddelen aanwijzen zoals aangegeven in de bijlage 2 onder 1C.
6. Het ongewijzigd voortzetten van de huidige arbeidsvoorwaardenregelingen onder de werkkostenregeling.

Verdere procesgang:

Voorgenomen besluit voorleggen aan de OR om advies. Na akkoord B&W na dit advies financiële administratie inrichten en waar nodig mutaties verwerken in salarissen januari 2015. Personeel informeren.

Voorgeschiedenis / aanleiding:

Sinds 2011 kon een werkkostenregeling worden ingevoerd naar de richtlijnen van de Belastingdienst. Uiterlijk per 1 januari 2015 moet het Nederland-breed ingevoerd zijn. Alhier is een afwachtende houding aangenomen teneinde wijzigingen, nadere voorschriften etc. meteen te verwerken. De laatste wijzigingen zijn na Prinsjesdag 2015 ingevoerd. Daarnaast zou het in de jaren 2011 t/m 2014 door de eindheffing op het meerdere boven de forfaitaire ruimte meer beslag op de uitgaven t.i.v. de begroting gelegd hebben.

Toelichting:

Verwezen wordt naar de bijgaande toelichtende notitie (memorie van toelichting).

Financiële aspecten: € 20.000,-- voor eindheffingslasten nog opnemen in de begroting 2015.

Juridische aspecten: geen.

Communicatieve aspecten:

- publicatie in de krant, nee.
- opname in CVDR, nee.

Gevolgen / relatie met Horizon en Stip: als op ter mijn ambtelijk samengewerkt zou gaan worden dan kan e.e.a. veranderen als gemeentelijke rechtspositieregelingen rechtgetrokken worden (het zou ook via een sociaal plan in stand kunnen blijven).

bijlagen : 3 (memorie van toelichting, onderverdeling kosten en toelichting op onderdeel reiskosten)

Halfweg, 12-11-2014

Toelichting

Als onderdeel van de fiscale vereenvoudigingswet is de werkkostenregeling geïntroduceerd. Deze regeling heeft als doel de administratieve lastendruk voor werkgevers te verlagen. Het huidige systeem van vrije vergoedingen en verstrekkingen verdwijnt. Vanaf uiterlijk 2015 is het wettelijk verplicht dat iedereen zijn administratie volgens de regels rond de werkkostenregeling heeft ingevoerd, zo ook de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude.

Inleiding

Op het moment dat een medewerker kosten maakt voor het werk, bijvoorbeeld een dienstreis of een maaltijd, kunnen deze worden vergoed door de werkgever. De werkgever hoeft over deze kosten geen loonbelasting af te dragen, op het moment dat ze onder de regeling vrije vergoedingen en verstrekkingen vallen. Hierin is onder andere opgenomen een vrije kilometervergoeding van € 0,19 per zakelijke kilometer.

Het systeem van vrije vergoedingen zal op 1 januari 2015 vervallen. Daar komt dan de werkkostenregeling voor in de plaats. Deze regeling verdeelt de werkkosten in vier verschillende categorieën, namelijk;

1. Algemeen forfait
2. Intermediaire kosten
3. Gerichte vrijstelling
4. Nihilwaardering

De werkgever heeft alleen invloed op het algemeen forfait. De drie andere categorieën zijn voorgeschreven door de belastingdienst en kunnen niet worden beïnvloed.

De vereenvoudiging heeft vooral betrekking op de kosten die onder het algemeen forfait gebracht worden, de zogenoemde eindheffingsbestanddelen. Onder deze categorie kan de organisatie ook werkkosten scharen en die vervolgens in beginsel onbelast uitbetalen. In beginsel wordt gesteld dat: "uitbetalen onder het forfait is onbelast, ongeacht of daar al dan niet beloningselementen in te onderkennen zijn". Echter, het algemeen forfait bedraagt per 1 januari 2015 1,2% van de begrote fiscale loonsom over 2014 van de organisatie. Over werkkosten die dit budget overstijgen (binnen dit algemene forfait) moet door de werkgever namelijk 80% eindheffing betaald te worden.

Doelstelling

- Inzichtelijk maken welke eindheffingsbestanddelen onder het algemeen forfait gebracht kunnen worden, en welke onder de 80% eindheffing gebracht moeten worden. Zie bijlage 2.
- Aangeven welke speelruimte is er met betrekking tot de verschillende werkkosten.
- De gevolgen van de overgang naar de werkkostenregeling voor de organisatie in beeld brengen.

Arbeidsvoorwaarden

Uitgangspunt is dat de arbeidsvoorwaarden niet nadeliger aangepast worden bij de overgang naar de werkkostenregeling. Ieder jaar zal het arbeidsvoorwaardenpakket, in overleg met de ondernemingsraad, nader bekeken moeten worden. Dan kan worden bepaald of er alsnog aanpassingen wenselijk zijn.

Te nemen besluiten

1. De wettelijk verplichte werkkostenregeling voor het jaar 2015 als voorgenomen besluit van toepassing verklaren conform voorstel en definitief vaststellen na advies OR.
2. De raad een besluit laten nemen dat men instemt met het onder de werkkostenregeling laten vallen van de onkostenvergoedingen van raadsleden en wethouders.
3. Vaststellen dat de bestanddelen in de bijlage 2 onder 1A bij de werknemer (net als nu) belast blijven.
4. Vaststellen dat de kosten in de bijlage 2 onder 1B onder de forfaitaire niet te belasten ruimte worden gebracht.
5. Eindheffingsbestanddelen aanwijzen zoals aangegeven in de bijlage 2 onder 1C.
6. Het ongewijzigd voortzetten van de huidige arbeidsvoorwaardenregelingen onder de werkkostenregeling.

De onbelaste delen van het PGB komen onder het hiervoor genoemde punt 4 en de belaste delen van het PGB vallen onder het hiervoor genoemde punt 3.

A. Werking werkkostenregeling

Definitie werkkostenregeling; "alles wat uit een (ook vroegere) dienstbetrekking wordt genoten en alle vergoedingen en verstrekkingen die in het kader van de dienstbetrekking worden toegekend aan de medewerker, behoren tot het loon van die medewerker en worden bij hem belast (bruto opgevoerd)".

Als onder de werkkostenregeling bepaalde onkosten toch onbelast uitbetaald worden moeten deze kosten worden ingedeeld in één van de volgende vier categorieën:

- 1. Algemeen forfait (= de forfaitaire ruimte).** Op het moment dat de organisatie overgaat naar de werkkostenregeling, krijgt zij te maken met het algemeen forfait. De organisatie is vrij te bepalen wat onder het forfait wordt uitbetaald. Uitbetalen onder het forfait is belast bij de werknemer, onbelast of 80% eindheffing voor rekening van de werkgever. Het forfait is bedoeld om werkkosten te vergoeden. De organisatie bepaalt vóórafgaand aan het fiscale jaar welke kosten onder het algemeen forfait vallen. Vanaf 1 januari 2015 bedraagt de forfaitaire ruimte waaruit onbelaste vergoedingen gedaan mogen worden, maximaal 1,2% van het begrote fiscale loon van het voorgaande jaar. Kosten die onder het algemeen forfait vallen zijn bijvoorbeeld de vergoedingen voor dienstreizen met eigen vervoer boven € 0,19 per kilometer, de vergoedingen in het kader van het PGB, interne representatiekosten en relatiegeschenken en de onkostenvergoedingen van de politieke ambtsdragers.
- 2. Intermediaire kosten.** Deze kosten vallen buiten de regeling. Het gaat om kosten voor aanschaf of onderhoud van zaken die tot het vermogen van de werkgever gerekend mogen worden en die samenhangen met de bedrijfsvoering. Het zijn kosten die de werknemer voorschiet maar die voor rekening van de werkgever dienen te komen. Voorbeelden van intermediaire kosten zijn de TL-buis die een medewerker facilitaire zaken even voorschiet omdat deze snel vervangen moet worden of het kabeltje om een beamer op een laptop aan te sluiten dat wordt voorgesloten door een medewerker.
- 3. Gerichte vrijstelling.** Het gaat hier om kosten die een vrijwel geheel zakelijk karakter hebben en waarvoor de fiscale behandeling niet verandert. Hierbij geldt dat er niet meer mag worden verstrekt dan wat gebruikelijk is. Op het moment dat de werkgever toch meer moet vergoeden, valt dit hogere gedeelte in een andere vergoedingscategorie. Voorbeelden van gerichte vrijstellingen zijn vergoedingen voor reiskosten met eigen vervoer en het woon- werkverkeer van maximaal € 0,19 per kilometer, abonnementen en losse kaartjes voor reizen met openbaar vervoer, studiekosten en maaltijden als gevolg van overwerk, koopavonden of dienstreizen.
- 4. Nihilwaardering.** Kosten van deze categorie komen "ten laste van" het algemeen forfait. De wetgever heeft echter de huidige waarde, die ten laste moet worden gebracht, op dit moment op nihil gesteld. Hierdoor wordt de forfaitaire ruimte niet aangetast. Het is echter mogelijk dat deze nihil waarden in de loop van de tijd zullen wijzigen. Voorbeelden van nihilwaarderingen zijn ter beschikking gestelde voorzieningen op de werkplek zoals de vaste computer, het kopieerapparaat en de vaste telefoon. Ook ter beschikking gestelde iPads en laptops vallen onder deze categorie. Andere voorbeelden van nihilwaarderingen zijn ARBO-voorzieningen, werkkleding die op de werkplek achterblijft en werkkleding met een bedrijfslogo met een oppervlakte van ten minste 70 cm² vallen onder deze categorie.

Eindheffing

Op het moment dat de eindheffingsbestanddelen die onder het algemeen forfait vallen hoger zijn dan 1,2% van de loonsom moet de werkgever keuzes vóór het van toepassing zijnde jaar maken. De werkkosten kunnen tot het loon van de medewerker of de politieke ambtsdrager gerekend worden, dat wil zeggen dat ze bruto uitbetaald worden. Als de werkgever de kosten niet tot het loon van de medewerker of politieke ambtsdrager wil/mag rekenen moeten deze kosten onder de eindheffing worden gebracht. Het tarief is 80%. Wordt er in de loop van het jaar boven de vrije ruimte in het algemeen forfait gekomen dan betekent ook dit het betalen van 80% eindheffing.

B. Uitvoering

Welke stappen zijn al gezet en welke stappen moeten nog gezet worden om tot invoering van de werkkostenregeling per 1 januari 2015 te komen?

Stap 1. Inventariseren

Bij de salarisadministratie en financiën is een inventarisatie gemaakt van alle werkkosten die over de periode 1 januari 2011 tot en met 1 januari 2013 via het salaris of rechtstreeks zijn uitbetaald. Het gaat hierbij om kosten zoals bijvoorbeeld het belasten van dienstreiskilometervergoedingen boven de 19 cent per km. Daarnaast is bij de financiële administratie bekeken welke werkkosten buiten het salaris om betaald worden. Voorbeelden hiervan zijn werkkleding en de kosten van personeelsuitjes (huidig en voormalig personeel).

Uitgangspunt is dat de overstap naar de werkkostenregeling geen nadelige gevolgen heeft voor het bestuur en de medewerkers van de gemeente. Daarom is een aantal regelingen door de gemeente Heemstede voorgelegd aan de Belastingdienst met de vraag of deze regelingen ongewijzigd voortgezet kunnen worden onder de werkkostenregeling. Regelingen zoals het cafetariamodel (koop en verkoop van vakantiedagen) en de wijze waarop kilometervergoedingen bij dienstreizen betaald worden zijn door de Belastingdienst getoetst en akkoord bevonden.

Stap 2. Onderverdelen

Alle werk gerelateerde kosten moeten worden onderverdeeld in de volgende vier categorieën:

1. Algemeen forfait te verdelen in 3 partities, te weten verhalen/belasten bij de werknemer, aanwijzen (onder de vrije ruimte brengen) en bruteren (eindheffing 80%)
2. Intermediaire kosten
3. Gerichte vrijstelling
4. Nihilwaardering

Een overzicht van de werkkosten is bijgevoegd. Bij de kosten staat vermeld in welke categorie ze moeten worden ingedeeld. De uitkomst van de onderverdeling is dat de werkkosten de maximaal toegestane vrije ruimte van € 20.200,-- overstijgen met € 32.811,-- op jaarbasis.

Hierbij dient wel gezegd te worden dat elke inventarisatie een momentopname is. Bepaalde kosten kunnen in het ene jaar hoog oplopen, terwijl ze het volgende jaar niet voorkomen. In een bepaald jaar zal de organisatie bijvoorbeeld een groot bedrag aan een afscheid buiten de deur o.i.d. uitgeven, terwijl dit de jaren daarna veel minder zal zijn. In het overzicht worden alleen de kosten vermeld die daadwerkelijk voorkwamen in de betreffende periode. Er zal ieder jaar voorafgaande aan het nieuwe jaar opnieuw bekeken moeten worden of bepaalde kosten onder het algemeen forfait ondergebracht moeten worden of dat er eindheffing over betaald moet worden.

De verwachting is echter dat de werkelijke kosten over 2014 niet veel anders zullen zijn.

Stap 3. Keuzes maken

Uitgaande van de inventarisatie periode 1 januari 2011 tot en met 1 januari 2013

Voor wat betreft de intermediaire kosten, gerichte vrijstellingen en nihilwaarderingen kan niet afgeweken worden van wat de Belastingdienst voorschrijft. De indeling van deze kosten staat vast. Met kosten die onder het algemeen forfait vallen kan vooraf geschoven worden. Voor deze kosten moet jaarlijks een keuze gemaakt worden: onder de vrije ruimte, onder de eindheffing of tot het loon van de medewerker rekenen.

Politieke ambtsdragers

Een grote post die onder het onder het algemeen forfait ondergebracht moet worden betreft de onkostenvergoedingen van de politieke ambtsdragers. Deze vergoedingen worden nu bruto uitbetaald. Onder de werkkostenregeling moeten deze vergoedingen onbelast worden uitbetaald, conform de circulaire van Binnenlandse zaken van 27 juni 2014. Voor de politieke ambtsdragers heeft dit geen nadelige gevolgen. Deze vergoedingen moeten conform het bepaalde in de circulaire van Binnenlandse zaken van 8 maart 2011 onder de eindheffing van 80% worden gebracht, hetgeen kostenverhogend werkt.

Kilometervergoedingen voor dienstreizen

Als de bovenwettelijke kilometervergoeding van € 0,18 onder de vrije ruimte gebracht wordt (en dus niet meer gebruteerd zou worden bij de werknemer wat nu wel het geval is) wordt eindheffing bespaard en loonheffing bij de werknemer. Hier is echter niet voor gekozen. Wat al bij de werknemer werd belast blijft zo.

Werkgeversbijdrage ziektekosten

De werkgeversbijdrage ziektekosten die IZA en Zilveren Kruis deelnemers die gekozen hebben voor een aanvullend pakket, o.g.v. het bepaalde in de CAR/UWO ontvangen is een kostenvergoeding. Deze vergoeding wordt nu belast uitbetaald. Onder de werkkostenregeling is het mogelijk om deze vergoeding netto uit te betalen door dit onder het algemeen forfait te brengen. Hier is niet voor gekozen. Wat al bij de medewerker werd belast blijft zo.

Jaarlijks opnieuw kiezen

Per jaar moet vóór het nieuwe jaar een keuze gemaakt worden: Welke kosten worden onder de vrije ruimte gebracht en over welke kosten draagt de organisatie 80% eindheffing af? Een overzicht van de aan te wijzen werkkosten die onder de vrije ruimte of onder de eindheffing gebracht moeten worden is bijgevoegd.

Als de organisatie in de toekomst de medewerkers een extra voordeel wil geven kan besloten worden om de werkgeversbijdrage IZA onder de eindheffing onder te brengen. Door te schuiven met bepaalde vergoedingen (door ze geheel of gedeeltelijk onder de eindheffing te brengen) kan ruimte gecreëerd worden binnen de vrije ruimte.

Wie bepaalt welke kosten onder het algemeen forfait gebracht worden?

B&W beslissen met inachtneming van de ministeriële voorschriften welke kosten onder de vrije dan wel onder de eindheffing gebracht worden. Personeel en Organisatie adviseert over de aan te wijzen kosten. Wanneer er gedurende het fiscale jaar kosten gemaakt worden die invloed kunnen hebben op de vrije ruimte dient vooraf overleg plaats te vinden met Personeel en Organisatie. Een voorbeeld: als in 2015 besloten wordt om het kerstpakket weer in te voeren dient Personeel en Organisatie hierover te adviseren. Het is dan niet mogelijk het nog onder de vrije ruimte te brengen (pas het jaar daarop) waardoor de kerstpakketten door de eindheffing feitelijk 80% duurder worden.

Stap 4. Ondernemingsraad

De ondernemingsraad wordt indien aan de orde om advies gevraagd. Als arbeidsvoorwaarden in dit kader zouden wijzigen dan is instemming benodigd.

C. Gevolgen voor de organisatie

Administratie

Via de financiële administratie worden kosten betaald die medewerkers veelal zelf hebben voorgeschoten. Via een declaratie worden de kosten teruggevraagd en uitbetaald. Voorbeelden van deze kosten zijn voornamelijk kilometervergoedingen. Het belaste deel daarvan loopt via de salarisadministratie. Via de financiële administratie worden werkkosten rechtstreeks aan leveranciers betaald. Hierbij kan gedacht worden aan werkkleding, representatiekosten etc.

Om een correcte belastingaangifte te kunnen doen is het noodzakelijk dat de werkkosten in beide administraties "gemarkeerd" worden. De werkkosten moeten onder de werkkostenregeling ingedeeld worden in vier categorieën. Het administreren van deze kosten moet dus ook volgens de systematiek van de werkkostenregeling plaatsvinden. Hiervoor is een andere manier van administreren nodig, die ervoor zorgt dat de kosten snel en eenvoudig inzichtelijk worden.

Dan is het ook eenvoudiger om gedurende het jaar te bekijken hoe de kosten zich verhouden ten opzichte van de forfaitaire ruimte van 1,2%.

De belastingaangifte onder de werkkostenregeling wordt een gezamenlijke verantwoording van Personeel en Organisatie en Financiën. Salarisverwerker Centric heeft inmiddels aanpassingen in het personeelsinformatiesysteem gemaakt om de kosten die via de salarisadministratie betaald worden eenvoudig in te delen in de vier verschillende categorieën.

Bewustzijn

Niet alleen de administraties moeten anders omgaan met de kosten, ook de budgethouders en de medewerkers die de kosten maken moeten zich bewust zijn van het feit dat ze na de overgang naar de werkkostenregeling binnen een bepaalde ruimte kosten kunnen maken. Als deze ruimte volledig benut is moet over de meerdere werkkosten 80% eindheffing betaald worden.

Grote onverwachte uitgaven die invloed (kunnen) hebben op de vrije ruimte moeten vooraf besproken worden met Personeel en Organisatie, zodat B&W tijdig geadviseerd kunnen worden. Op deze manier moet voorkomen worden dat er onverwacht grote bedragen aan eindheffing betaald moeten worden.

Reiskosten

Reiskostenvergoeding vindt vooralsnog plaats via het PGB (PersoonsGebonden Budget). Het maakt geen onderdeel uit van de werkkostenregeling. Deze werkkostenregeling is "slechts" een fiscale hergroepering van kostenonderdelen. In bijlage 3 staat dit verder toegelicht.

Bijlage 2: bij voorstel werkkostenregeling 2015

1. Algemeen forfait

Kosten die in 2013 zijn gemaakt die hier onder vallen:

Verhalen (belasten bij de werknemer):

A	apparatuur gebruik thuis (uit PGB)	€ 2.400,--
	bedrijfsfitness elders (uit PGB)	- 1.644,--
	werkgeversbijdrage ziektekosten (uitsl. bij aanv. pakket)	- 5.609,-- (CAR/UWO)
	kilometerverg. dienstreizen meer dan 19 cent per km.	- <u>5.758,--</u>
	net als t/m 2014 blijven belasten bij werknemer	€ 15.411,--
		=====

Aanwijzen (onder de vrije ruimte van 1,2% brengen):

B	consumpties externe festiviteiten	- 86,--
	personeelsdagjes (actieven en niet-actieven)	- 11.280,--
	representatie en relatiegeschenken intern (deels)	- <u>8.834,--</u>
	forfaitaire ruimte (ook wel vrije ruimte)	€ 20.200,--
		=====

De forfaitaire ruimte bedraagt in 2015 1,2% van de begrote fiscale loonsom over het voorgaande jaar (2014). Dit bedraagt dan € 20.200,--.

Bruteren (eindheffing 80% voor rekening werkgever):

C	geschenken	€ 2.165,--
	ambtstoelage burgemeester (niveau 2014!)	- 4.164,--
	onkostenvergoeding wethouders (niveau 2014!)	- 5.003,--
	onkostenvergoeding raadsleden (niveau 2014!)	- 5.989,--
	Contributie vakvereniging wethouders	- 2.052,--
	representatie en relatiegeschenken intern (deels)	- <u>13.438,--</u>
	eindheffing 80%	€ 32.811,--
		=====

Bedacht moet worden dat in het totale bedrag van representatie en relatiegeschenken intern voor een groot deel de kosten waren begrepen van het afscheid van burgemeester Bruijn dat niet in het gemeentehuis heeft plaatsgevonden (in huis is onbelast).

De eindheffing van 80% over € 32.811,-- bedraagt € 26.249,--. Gelet op het vorenstaande is het wenselijk alsnog in de begroting 2015 een bedrag aan te betalen belasting op te nemen van € 20.000,--. Bij het opmaken van de begroting is hier geen rekening mee gehouden.

2. Intermediaire kosten

Kosten die in 2013 zijn gemaakt die hier onder vallen:

Representatie externe relaties	€ 2.507,--
Vrij van belasting.	=====

3. Gerichte vrijstelling

Kosten die in 2013 zijn gemaakt die hier onder vallen:

Bijscholing, cursussen, congressen etc.	€ 17.082,--
Maaltijden in relatie tot overwerk en dienstreizen	- 768,--
Maaltijden (broodjes B&W tijdens vergadertijden)	- 1.425,--
Internet thuis en communicatiemiddelen	- 1.325,--
Mobiele telefoons (zakelijk gebruik >10%)	- 294,--
Reiskosten via PGB tot maximaal 19ct per km.	- 27.762,--
Fiets (uit PGB)	- 1.813,--
Verhuiskosten	- 6.179,--
Werkkleding	- 985,--
Studiekosten medewerkers	- <u>534,--</u>
Totaal	€ 58.167,--
Vrij van belasting.	=====

4. Nihil waardering

Kosten die in 2013 zijn gemaakt die hier onder vallen:

Personeelsfeesten op de werkplek (recepties)	€ 1.468,--
Consumpties tijdens werk- en vergadertijden (niet maaltijden)	- <u>6.824,--</u>
Totaal	€ 8.292,--
Vrij van belasting.	=====

Bijlage 3

Nadere toelichting (informatie) m.b.t. een reiskostenvergoeding dat van de onderhavige regeling geen deel uit maakt:

Er is sprake van de komst per 1 januari a.s. van de werkkostenregeling, welke u hierbij aangeboden heeft gekregen, en daarnaast de wens te komen tot een reiskostenvergoeding.

Voortschrijdend inzicht heeft mij genoodzaakt een reiskostenvergoeding los te koppelen van de invoering van de werkkostenregeling omdat dit de discussie over het laatste compleet vertroebelt. Ik constateerde bij mijzelf dat ik mij in allerlei bochten ging/moest vringen waar vervolgens niet uit te komen was.

In feite heeft het een namelijk niets met het ander te maken. Een reiskostenvergoeding gaat na een eventuele invoering slechts onderdeel van de werkkostenregeling uitmaken. Dat gezegd is "we nemen de vraag om reiskostenvergoeding mee in de werkkostenregeling" heeft bij nader inzien te maken met het toen nog niet geheel bekend zijn van de doelstelling van de werkkostenregeling (het is slechts in feite alleen kostenonderdelen fiscaal (her)groeperen).

Tot op heden kan men o.g.v. de regeling PersoonsGebonden Budget (PGB) o.a. een keuze maken voor reiskosten. De maximale vergoeding bedraagt dan € 900,--.

In 2014 is voor € 24.206,-- een keuze gemaakt voor reiskosten. Overige zaken uit de keuzemogelijkheden (fiets, pc randzaken en fitness) bedroegen in totaal € 1.675,--. Begroot is € 25.500,--.

Dit laatste bedrag, het totaal PGB zoals opgenomen in de begroting 2014 en 2015, zou ingezet kunnen worden voor reiskosten. Meer budget is er niet. Het beperken van het aantal v.v. te declareren kilometers tot slechts bijvoorbeeld 20, levert al een kostenpost op van € 30.590,-- (gemiddeld € 874,-- p.p.).

Hiermee toon ik aan dat zonder uitbreiding van het budget het wellicht beter is het PGB in stand te laten waardoor er maximaal € 900,-- is te declareren. Komt er wel extra budget, dan e.e.a. in combinatie met de huidige PGB-regeling (her)bezien.